

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal:

Jászberény, III. ker.,
Szentháromság-tér 3.
hova a lap szellemi
részét illető közlemé-
nyek, valamint az elő-
fizetési és hirdetési
díjak küldendők.

JÁSZ UJSÁG

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési ár

helyben:

Egész évre 8.— K
Félévre 4.— K
Negyedévre 2.— K

vidéken:

Egész évre 9.— K
Félévre 4.50 K
Negyedévre 2.50 K

Egyes szám ára
10 fillér.

Felolvasó szerkesztő:
EELEZNAV LÁSZLÓ.

Megjelenik vasárnap és csütörtök
reggel.

Szerkesztő és lapkiadó:
DARÁNYI FERENC.

Megyerendezés.

— Irtó: Spartacus. —
I.

Megyerendezés címén hozott a Budapesti Hírlap egyik számában egy szakavatott cikket. Tenorja ennek az, hogy a nagy közigazgatási emporiumok az általános közigazgatás jószágának rovására letnének. — Nem akarok ennek mélyebbre ható taglálásába belemenni, — utalok csak arra, hogy minden praktikus közigazgatási ember tisztában van ezzel, utalok arra, hogy a Vármegyei Tisztviselők Országos Egyesületének hivatalos közlönye „A Vármegye” ezt a kérdést gyönyörű szakavatottsággal több cikksorozatban tárgyalta és mindig és mindenütt arra a konkluzióra jutott, hogy a nagy területtel együtt jár a rossz közigazgatás.

Lehetetlen ezt a nézetet nem táplálni. A nagy közigazgatási körzeteket, — legyenek, azok akár vármegyék, akár szolgabírói járások, — delendam esse censemus. Ezeknek a körzeteknek a megnyírálása, több új vármegye, járás felállításával s így költség szaporítással is jár, — de

mindig többet ér a jó közigazgatás, ha drága is, mint az olcsó, — ha rossz. És hiába vannak a legkitünőbb tisztviselők, a lehetetlen feladatoknak ők sem képesek megfelelni. Ez is volt aztán egyik oka, hogy 3—4 évvel ezelőtt a vármegyei rendszert, a közigazgatást, a tisztviselőket a pocsolyába ráncigálták, — ma pedig a nagy erő próba után ugyanezek lelkesedő örömmel dörszölik szemeiket: „Hát ezek voltak azok, akiket én oly csunyánul lehozogattam”

Az 1876. évi XXXIII. t.-c. nem valami nagy szerencsével oldotta meg a „néhely törvényhatóság területének szabályozását”. Többékevésbé az illetén átalakításokat elégedetlenség szokta keresni, de ha az intézmény jól bevállik, önmagától lelohad az elégedetlenség is, — természetesen fennmarad azonban, sőt növekszik, hogya az időhaladtával az új intézmény hibái még szembeötlőbbekké válnak.

Az országban több helyütt tényleg elégedetlenség követte. Részben a megyei székhely elhelyezése miatt, részben a rendezés, a kikerekítés rendszere, helyesebben rendszertelen-

sége miatt. És ez az utóbbi a nagyobb baj, mert az elégületlenség maradandóbb, állandóbb, miután indokai mélyrehatóbbak.

Ennek a törvénynek éppen az volt a hibája, hogy a felhasználható territoriumokat minél nagyobb területű közigazgatási egysége — vármegyékbe vonta össze, amivel megrontotta a közigazgatás, közigazgathatóság helyességét. A már akkor is óriási Pest-Pilis-Solt vármegyéhez oda kapcsolta a népes, mozgalmak és nagy kiterjedésű Kiskunságot, a Jászság és Nagyunság, valamint a szürkén feketén közöttük elterülő közép szolnoki részből kombinált egy Jász-Nagykun-Szolnok vármegyét Szolnok központtal, amelyet a késerű humor elnevezett „Muszaj” vármegyének így hívják ma is.

A régi Jászunk Kerület a Hármas Kerületek (Districtus Jazigum, Majoris et Minoris Cumaniae) territorialis közigazgatási berendezése határozottan rosszul sikerült. Sajátságos államjogi privilegialis helyzetükkel fogva, amely a teljes egyéni és közszebadsgon alapult, sehogy sem illettek a nemesi rendi szervezeten nyugvó vármegyék közé. Addig, míg

Bem.

Vajh ki az a kis ember,
Kit úgy hívnak kogy Bem?
Oly furcsa kis figura
Katoná-e vagy sem?

Ha harcban van s parancsol,
Katonának látszik.
Hisz az ember élettel
Csak paczkázik, játszik.

De a fehér asztalnál
Már megint nem olyan,
Nem dicsekszik, nem szaval,
Még csak meg se mukkan.

Oly nyomorék s összetört
Csupa seb a teste,
Nem éri meg a reggelt
Ha lefekszik este.

Még meg sem melegedett
Már is kész a tette,

Egy pár ezer honvéddel
Csatákat nyer egyre.

Csucsá, Piskí, Nagyszében
Hírdel győzelmet.
Megbecsüli a székeley
A lángészt az elmét.

Apóának elnevezi,
Bár magyarul nem tud
De ahol ő megjelen
Német oláh megfut.

Előre! — ha kiáltja —
Megy a honvéd vigan
Bástyát, elient összetört
Hisz az Apó itt van.

Ismétlen sebet kap
Tíri a kis ember,
Bár a teste olyan már
Mint a töltöt kender.

El is fogja az orosz,
De ott van a székeley;
Dacoz órnagy kivágja,
Bár maga ott vész el.

Ketűt szeret az öreg;
Székelyt meg az ágyut,
Szalad is ám az ellen,
Ha ezzel alá gyut!

De a végzet balkeze
Az orosz képében,
Ismétlen eléri
S veszt ellenében

Harcolt ő már eliene
Igánje tanuja . . .
Osztrolenka mezején
Bömbölt az ágyuja.

Hogy elbukott a magyár
Elment a törökhöz.

az 1848-iki törvények a teljes egyenlőséget nem proklamálták, különleges intézményükkel fogva egymásra voltak utalva annál is inkább, mert a vármegyei nemesek sóha sem tudtak rokonszenvenni a fő „nem nemes még sem jobbágy” közjogi helyzetükkel. A rendi alkotmányba belezáródott felfogás rossz szemmel nézte, hogy Magyarországon a nemesi rendszer legvirágzóbb korszakában létezhetnek oly területek a — Jászság, Nagy- és Kiskunság, — amelyek olyan tökéletes szabadságot élveztek mindenben, mint aminő a földglobus egy részén sem volt található, — mint aminőt élvezünk, tesszem fel ma.

De hát ezek a jászkun privilegiumok megvoltak a jgy nem lehetett mást csinálni, mint „toleran pone”. Ezek ellen a privilegiumok ellen egyéb panasz nem is volt, mert maguk a jászkunok sem éltek vele vissza. Másként állott azonban területi összeköttetésük. A Jászság, a Nagy- és Kiskunság területileg különálló részek voltak. A Jászság a Mátraalján, a Nagykunság a Tiszán túl, a Kiskunság a kecskeméti homokbuckákon túl terült el, közbeékelve más törvényhatóságok területeivel. A Hármaskerületek székhelye Jászberény volt bár és itt tartatták a kerületi közgyűlések is azonban szakgattott voltaknál fogva a megyei másod fórumoknak megfelelő hatáskörrel a kerületi kapitányokat kellett alkalmazniok jászkapitány, nagykunkapitány, kiskunkapitány elnevezéssel.

Elképzelhető, hogy a vasuttalán multban mennyi bajjal járt a közös

rendszerű igazgatás, mennyi bajjal járt a generalis cougregatióknak a megtarthatásá, mikor eső, sár, árvíz, fagy az utakat járhatatlannokká tette. Különleges szerveztük és a külső elemekkel szemben való minél nagyobb ellenállási képesség azonban az összetartásra kényszerítette a jászkunokat s a belső ügyekben egyik másik érdek sértette is egymást minden nagyobb emocio nélkül megvoltak, sőt a jászkun redemptio óta hatalmas életerős nemzettesté, gazdag közgazdasági tényezővé váltak.

A területi összefüggés hiányát azonban mindig érezték. Jött az 1848-iki szabadság és egyenlőség, a mely minden előjogot eltörölt, amely a jászkunok részéről panasz nélkül elvitte privilegiumaikat. Panaszra különben sem lehetett ok, mert elvesztéseiket bár egy pár nagyon alárendelt sőt kétes értékű kiváltságot, valójában rendszerükben semmi változás nem állott elő s csak örültek, hogy nemzetünk összes tagjai ugyanazt a szabadságot nyerték el, amelyet ők ezer év óta már élveztek. De éppen mert érezték, hogy a Hármaskerületek területális beosztása rossz, érezték, hogy nincs már szükség a közös összetartásra szabadságukat megvédendő, kifejezést adtak annak, hogy most már ez is rendeztesék.

A kitört forradalom s az utána jövő abszolutizmus ezeket a kívánalmakat elsöpörte. Sajátságos azonban, hogy a régi jászkun privilegialis rendszer az abszolutizmus pártolta. Talán azért, mert Mária Terézia „királyi regulatió”-jában vélte felismerni ennek fundamentumát. Pedig nem ez volt.

Megyei és városi ügyek.

Szolnok ünnepe. Nemcsak Szolnok város, hanem a vármegye büszkeségét is képező nagyszabású művészies kivitelű új Tisza-híd ünnepélyes megnyitása szombaton é hó 24-én volt. Az ünnepély fényét emelte Kálmán Gusztáv kereskedelemügyi államtitkár megjelenése, ki Ehrenhöfer Aladár, Harig Sándor, Szánthó Albert miniszteri tanácsosok, továbbá dr Almásy László és Beóthy Pál orsz. képviselők társaságában reggel 9 órakor érkezett a vasuti állomásra, hol Stankovics üzlevezető és Péntes László állomásfőnök hivatalos jelentkezése s a főispán üdvözlése után Kludik polgármester fogadta. Ezután a meghívásához érve a tiszti kar élén dr Benko alispán üdvözölte. A főispánnál volt dejeneur után volt a felidiszitett Ferenc József híd ünnepélyes felavatása, majd a kildötészek tisztelése s végül a Kossuth

szállóban 200 terített szilakoma. Jászberény városából az itt ezen napon volt nagyszabású tanári jubileumi ünnepség miatt nem vettek részt a monumentális közlekedési alkotmány felavatásán

Megyei közgyűlés. A vármegye törvényhatósága tegnap tartotta Horthy Szabolcs dr főispán előklete alatt évnegyedes rendes közgyűlést.

A kolera elleni védekezés. A kolera vérs elleni preventív intézkedések megtétele céljából a város közönségügyi hatósága nem sokára a közönséghez intézendő felhívásában fogja közölni a szükséges tennivalókat és óvórendszabályokat melyek a kolera-veszedelem megállítására szolgálnak.

Földmívelésikolai pályázatok. Az 1911—1912. tanévre a karcagi kir. földmívelés iskolánál 2 s a jászberényinél 3 a törvényhatóság által fenntartott alapítvány hely lesz betölendő. Ezen helyekre pályázó tanulók kérvényüket a vármegye alispánjához augusztus 10-ig adhatják be. Jászberény város közönsége által a helybeli kir. földmívelésiskoláná létesített 10 egyenként 300 korónás alapítványi hely közül a jövő tanévre 6 hely éredsik meg. Erre nézve a tanács meghirdette a pályázatot. A kérvények a 6 megüresedett helyre augusztus 20-ig adandók be a városi tanácshoz intézve.

Vágó Béla 1860—1911.

Érősebb volt a halál! Mint egy két hóval ez előtt mikor nehéz betegségekben küzdött, naponta fejevörték a hírek, hogy már meghalt és jöleső örömkünet ezen hírek tévesnek bizonyultak, mert Vágó Béla óriási fizikuma a jó Isten csodás segítségével legyriete a kieléhetetlen halál embereket felélti hatalmasságit, halálos ágyától ismét közénk termett. De az ő és a mi örömkün hamar mulandóvá lett, mert most tegnapelőtt, az ép s már egészségeseinek hitt ember ismét ágyba tört, az erő, az emberiség s a tudomány nem bírt már elleni állni, egy gyilkoló roham következtében szerető hitvese s egyik jóbarátja karjaiban kilehelte élete délen lelkét. Megszűnt dobogni az erősen ziháló, halálig milyen ózó jó szív.

A család és a vesztes fájdalom rövid időközben beborította az örömet és az életreményét szerető hitvesénél és nálunk mindannyiunknál, kik anyira szerettük, tiszteltük az aranyos kedélyű, meg aranyosabb szívű kedves jóbarátot, kik a mai napon áttekinve, bátran jellemezhetem a nota szavaival, hogy „rózsabokorba jött a világra...”

Vágó Béla un. ker. állatorvos kevés idei megszakításal mintegy 30 évig élt közönlünk. Becsületés ember, példás hivatalnok és a társadalom szeretett, dédelgetett tagja volt. Halála megrendített, fájdalommal töltött el mindannyiunkat, kik a mai napon köznyelve állunk ravatalánál és virágok, dallal, az ő élete kultuszával búcsuzunk el tőle.

Hej! nem térhetett vissza
A hazai rögöz.

Hazája, szép Lengyelhon
Le volt már igazva,
Az orosz meg az osztrák
Döntötték a gyászba.

Megeskükév egykoron
Hanaibál módjára,
Halálig harcoland
Az orosz kárára.

Esküjét hogy betartsa,
Mást már nem tehetett,
Igy még küzdhet ellene,
Mohamedámá lett.

Ott nyugszik most hős teste
Messzi Aleppóban,
De szent emlékezte
Itt maradt é honban,

Panesova 1911 június hó 24-én.

Halmay Máriaus

Az Isten országában lelje örök boldogságát!

A család gyászjelentése ez:

„Alulírottak úgy a magunk, valamint a nagyszámú rokonság nevében is fájdalomtól megfört szívvel jelentjük, hogy a szerető jó férj, testvér és rokon: Vágó Béla m. kir. állatorvos, élete 50-ik, boldog házasságának 21-ik évében, rövid szenvedés után, folyó hó 27-én délután 1 órakor elhunyt. — A boldogult holt teemet a római, kat. egyház szertartási szerint folyó hó 29-én délután fogjuk a fehérítő sírkertben örök nyugalomra helyezni. — Az engedetlen szentmiséidokat pedig folyó hó 20-án délelőtt 9 órakor fog a jászberényi római, kat. főtemplomban az elhunyt lelkiudvéért az Egek Urának bemutatni. — Jászberény, 1911 június hó 27. Áldás és béke lengjen a drága halott porcai felett! Örv. Vágó Béláné szül. Radiczky Erzsébet neje, Vaszary Gyula testvére, Szabó Imréné szül. Vágó Margit huga.“

UJDONSÁGOK.

— **Péter-Pál ünnepe.** Ma van a kereszténység két nagy apostolának ünnepe. Szent Péter az apostolok fejedelem, szent Pál a nemzetek apostola volt. Mivel egy napon szünetek vértanu halált járásért azért együtt tartjuk ünnepeiket.

— **Hivatali vizsgálat.** Mint értesítünk Felix Antal a szolnoki kir. törvényszék elnöke a helybeli kir. járásbírósnál tartandó hivatali vizsgálat céljából ma vagy holnap városunkba érkezik.

— **„Te Deum.“** Ma lesz 8 órakor állami főgymnáziumunkban a háládozó istentisztelet után az évszói ünnepély. Ezzel kezdenek az iskola kapui a tanuló élvérk majd két hónapon keresztül a pihenés édes napjait a tíz hónapos szorgalmi idő után, hogy majd újul érvel foghassanak ismét hozzá a tanulóhoz a kellemes szünidő elteltével.

— **Prímícia.** Tóth Tihamér egyri egyh. meglévő áldozópap, a bécsi sz. Agostonról nevezett felső papnevelő intézet tagja július hó 3-án d. e. 9 órakor tartja első szent miséjét a szolnoki plebiáni templomban, mikor is a manudaktor tisztiségét Dr. Demkó György apátkanonok v. egyetemi rector tollá be, míg az ünnepi szónok Árva Ferenc szolnoki plebiános lesz.

— **Zárda látogatás.** Nagy és váratlan vendége volt a helybeli női zárdnak kedden. Pemp Antal pápai praetulus, szatmari kanonok érkezett ide, hogy megvizsgálja a ház rendjét mint az igralmas nővérek tartományi főnöke. A tapasztalat után még azon a napon teljes megelegeléssel távozott.

— **Bucus.** A dósai halmon emelkedő kápolnában vasárnap, sárllós Boldogsasszony ünnepén lesz a bucsu. Ezen alkalomra városunkból is sokan szoktak oda zarándokolni.

— **A rendőrség figyelmebe.** A közönség köréből hallottuk a panaszt, hogy egyes éretlen suhancok most úgy vírusok kodnak hogy a Margitszigetéről elindulnak csónakázni miközben revolverből lövöldöznek. A parton eletterő kerriekben sokan tartózkodnak ilyenkor, kik közül könnyven eltalálhat valakit a vaktában kirepített golyó, melynek anyyi esze sincs mint a puffogató tacsónak, Vegye elejét a rendőrség az ilyen veszélyes játkának addig, míg valami szereztesítést nem okoz.

— **Aratás.** Megjött a gazdák öröme, az aratás. Még pedig ez évben vigan peng az aratók kaszája. Öröm, dal zeng a

marokszedő leányok ajkán, mert jó termésre van kitérés vidékünkön. A gazda is elégedett, mivel lesz bőven buza s az ára is elég szép.

— **Ingyen nincs lelkiüdvösség.** Ilyen címmel a Világ június 8-iki számában hál jelent meg, amelyben nevezték az azal valója meg a krisztinavárosi plebiános hogy Mezey László évben újságírói holttestét beszentelte ugyan, a sírhoz való elkészítését azonban azzal tagadta meg, hogy ezért nem lett megfirtve. — Az Országos Pázmány-Egyesület védőirodája utána járt e vádnak, mely minden alapot nélkülöz. A való tényállás az, hogy a szertartást végző segédlelkész a temetés alkalmával eléje terjesztette a névkesnek, hogy kisértje a sírhoz a halottat, azért nem tehetett eleget, mert akkor elkészült volna egy másik temetésről. A kisértés nem volt előzetesen bejelentve, mert ez esetben más végezete volna el a szertartást. Nem igaz tehát a Világ az az állítása, hogy a pap azért tagadta meg a sírhoz menelést mert nem volt megfirtve. A Világ rektifikálta e téves értesítést.

— **Halál a kenderföldön.** Pesti Vendélné hétfőn délelőtt kiment a mezőre, hol egy ideig szénézegetett, később krampolit akart szedni. Midőn elhajlott hirtelen összeesett s meghalt! Napszúrást kapott a hirtelen beült nagy forráságban, ez ölte meg.

— **Automobilserencsélenség.** Makra Géza gyöngyösi bankigazgató 44. sz. autójától egy jákóhalmi lakos egy fogatú kocsihája fogott lö megokrosodott, a töltsérl leszaladt, a kocsi kettészakadt, a férfinak semmi baja se történt 3 aszony megebesült egy közülök súlyosan. Beszúllították az Erzsébet-kórházba őket.

— **Miért pártolt el Jászai apát Rósa Iszoltó?** Az Est június 15. számában a szegedi választásról szóló tudósításában azt írja, hogy Jászai Géza apát-plebiános a kongregánisták pressziójára pártolt el a munkapárti elnökötől, Dr. Rósa Iszoltó. — Az Orsz. Pázm. Egyesület védőirodája ezzel szemben azt az információt kapta, hogy a szegedi kongregánisták egyáltalában nem tárgyalták Jászaival arról, hogy őt Róssal való elpártolásra bírják. Ellenben megállapítható tény, hogy a kongregánisták magától Jászaitól értesültek arról, hogy a szegedi munkapártban viselt alelnöki tisztéről lemondott. Ezzel azonban az Est nem törődik, mert neki az a fő, hogy a kongregációkon üssön egyet.

— **A szolnoki regattaverseny f.** ho 25-én folyt le örési erdeklődés mellett a változatos programszámok folytona követe tartották a nagy közönség figyelmét. Az országos versenyen résztvettek a fővárosból a megyeiből: Pannónia, Dana és Sirály egyletek, míg a vidéket Vác, Arad, Temesvár, Szeged és Szolnok képviselik. A szolnokiak kitettek magukért, amennyiben megnyerték Vác ellen a negyedik, ugyancsak a negyvesben megnyerték Szegedet s azonkívül az egyes versenyt is a szolnoki Tóth Tibor nyerte meg. Az evezősök ezüst plakettet a győztes egylet pedig tiszteletdíjat kaptak.

— **Megszűnt nyárfürdő.** Ugy halljuk, hogy a Fecske-fürdőben ez idén a uszoda nem lesz használható, minthogy a tulajdonos azt a pártolás hiánya miatt nem nyitja meg.

— **Már mindenki kongregáció?** A Világ június 14-i számában „Nagy botrány Szegeden — A kongregánisták provokálnak” című cikk jelent meg, melyben többek között ez a mondat foglaltatik: „A Gerliczy — pártiak közül Striegl József kongregánista tanár, szinte féltékenkedtek Striegl egyre túlzote főként a korteseket, hogy: Előre kortesek! — Az

Országos Pázmány-Egyesület védőirodája utána járván a dolgoknak, kiderítette, hogy Striegl József sokaságban volt és ez időszert sem tagja a kongregációnak.

— **A tuldomern elnök.** Furcsa eset történt a főváros egyik iskolájában, a vizsgán. Az eset ott kezdődik, hogy a főváros tanügyi bizottsága — vagy mint tudom én melyik forum? — a vizsgálaton való elnököt tisztére egy ismert nevű öreg újságírórt kért fel. Az újságíró nemigen örült a tisztségnek; dörmögött is, hogy neki, lám, jókor reggel kell kelnie; de hát ha már ő rá irányult a bizalom ilik annak megjelölni. Pontosan megjelent a tancsterben és elfoglalta az elnöki széket. Egy apró kis leánykát szólított ki a tanító és megkérdezte tőle mi az a „részes határozó”? A kis leány előbb hallgatott aztán sírva fakadt. Zokogott szegényke, mint a záporos. Az újságírónek lágyszívű ember; a könnyek kivált a gyermek könnyei nagyon megnaják. Megsajnálta a leánykát és így vigasztalta:

— No, no, ne sírj, kis baba. Nem tesz semmit. Az nem baj. Nincs abban szégyen. Itt vagyok én. Én sem tudom mi az a „részes határozó”?

A gyermekek nevettek: de a vizsgáló bizottságon kínos zavart ért. A zavar még nagyobb lett amikor az elnök hirtelen felállt és így szólt:

— Most pedig gyerekek, eridjtek haza. Vége a vizsgának. Elég volt nektek is nekem is. — Egyre figyelmeztettek benneket: a vakációban folyóvást csak játszások és eszettek be jussan az iskola

Nagybaj bajok elkerülése céljából a vizsga tnyelg vegétér hanem az is bizonyos, hogy az illető újságíró többé hasonló tisztségre főlkémi nem fogják.

— **Huszárok Jászberényben.** Sajnos nem állandóan, csak átutazóban, mint a régi szék életünk emlékeztető hazajáró lelkei vonitnak keresztül ezen a mindentől kifosztott városán. A budapesti 1-ső honvéd huszár ezred Forster örnagy vezérletével tegnap érkezett városunkba s mai egy napi pihenő után pénteken reggel tovább lovagolnak Füzesabony-fele, hol az ezred kerék-gyakorlatot fog tartani.

— **A „zsidó tanári szoba.”** A székesfehérvári főreáliskoláról így ir az „Az Ujság” nemrégiben a kongregációval kapcsolatban: „Hogy hogyan veri a kongregáció az éket a tanárok közé, arra példa a székesfehérvári főreáliskola, ahol külön van keresztény és külön zsidó tanári szoba” Ezzel szemben az Országos Pázmány-Egyesület védőirodája illetékes helyről szerzett információja alapján a következőket jelenti: „1. Tény, hogy két tanári szoba van, mert négy párhuzamos osztály felállítás miatt az egy zsidóknak bizonyult. 2. Ez az állapot már három esztendője, tehát akkor jött létre, mikor még egyáltalán nem volt kongregánista tanár Székesfehérvárott. 3. Igaz, hogy a keleti antológia „zsidó” és „keresztény”, nevet adott a szobáknak, de erről a kongregáció nem tehet. 4. E szobákat a tanárok közösen használják. Hisz a „zsidó” tanári terem egyuttal konferencia terem, a „keresztény”, pedig a folyóiratok terme. 5. Tehát hazugság, hogy a „kongregáció veri az éket a tanárok közé”.

— **Uj vizit.** Szomszédos halva városában újból felmerült a terv híre a ma régi mozgalomra vonatkozólag, hogy Vác-Halva-Szolnok között Duna-Tisza csatorna lesz kiépíthető.

— **Mükedvelői előadás.** A jász-páti ipartestület f. hó 29-én mükedvelői színelőadás rendez saját helyiségében. színe kerül „Amít az erdő meséjé” népszimű.

